

Свідок Чуда

Слава Ісусу Христу!

Дорогі в Христі брати і сестри, минає вже місяць з того часу, з тієї знаменної для нашої молитовної групи події, коли ми мали честь побувати в Івано-Франківську на зустрічі з панством Рожелюками. До цієї поїздки нас спонукала інформація яку ми отримали від нашого священика, отця Теодора, про чудесні об'явлення Матері Божої в далеких горах Гарабандалу, про чудотворну силу реліквій, освячених поцілунком Пресвятої Богородиці.

Дорога із маленького містечка Золочів, що на Львівщині, до Франківська виявилась напрочуд легкою і змістовною. За молитвами на св. Вервиці та співом побожних пісень, ми й не помітили, як дісталися призначеного місця.

Безліч народу сходилося на кожну зустріч, надіючись отримати ласку оздоровлення.

У переповненій залі монастиря оо. Василян, ми почувалися досить комфортно, проте у серці роїлося багато різних думок, можливо й сумнівів: хто ці люди, які прилетіли з-за океану, в чому саме полягає їх місія, як усе відбуватиметься, а найголовніше -- чи доступлю я до Гарабандалського медаліка?

Усі сумніви розвіялися, коли до залу увійшли п. Олена та Михайло Рожелюки у супроводі священиків, монахів та організаторів зустрічі. Усе почалося з молитви, молитви на Вервиці, а далі розповідь п. Олени і п. Михайла, властиво - це навіть не розповідь, а одкровення людей, які ділилися з нами пережитим, які відкрили перед нами завісу історії свого родинного життя, свого духовного народження, яке потрясло до сліз всіх присутніх. Знаєте, в цей хвилюючий момент я подумала: адже ці люди розповідають вже не вперше цю зворушливу історію, проте, складалося враження, наче вони вперше ділилися своїм пережитим: стільки щирості, стриманих емоцій від пережитого болю. Господи, яке щастя, що Ти посилаєш нам таких людей! Адже, на сьогоднішній день, наше заскоружле покоління можна розбутити лише ось так --- живим власним прикладом пережитого, «ущипнути» від духовного сну живим чудом оздоровлення.

І ми отримали цю ласку! На очах сотень людей відбувалася подія оздоровлення, чудесного оздоровлення маленького (4х - 5-ти річного) хлопчика зі спаралізованими ногами.

Перед нашими очима - Чудо оздоровлення!

Усі почергово підходили до п. Олени, в руках якої був чудотворний медалік з Гарабандалу, щоби устами й серцем торкнутися реліквії, освяченої самою Богородицею. У залі було трохи гамірно, хоча люди молилися та співали Марійських пісень і все ж, як завжди «поспішали» ...

Коли підійшла черга жінки, на руках якої був хлопчик, приблизно чотирьох-річний, п. Олена промовила коротеньку молитву і дала поцілувати медалик матері, а потім і хлопчикові. Хлопчик поцілував медалик, а п. Олена запропонувала дитині (тихенько, на вушко) встати на ніжки. Ми зрозуміли це з реакції мами, яка несміливо заперечила, кажучи, що дитина не може ходити. Та, все ж, п. Олена поманила хлопчика до себе ... Хлопчик, тримаючись однією ручкою за медалик, а другою - за руку п. Олени, кілька секунд постояв на підлозі і рушив на зустріч п. Олені ... Мама малюка, яка вперше побачила таку впевнену ходу свого синочка, в якомусь інстинктивному пориві хотіла підхопити дитину на руки, та люди стримали її... А хлопчик все йшов і йшов, тримаючись за медалик....

Нас вивели із легкого шоку від побаченого сльози матері, яка розгубилася від несподіванки, а ще -- сльози п. Олени, яка з ніжністю передала хлопчика його мамі. Зал вибухнув захопленими вигуками! Люди плакали, славили Господа Бога та Пречисту Діву Марію за чудо оздоровлення. А ще, сміливо можна визнати той факт, що усі присутні отримали велику ласку: Бачити чудо оздоровлення! Думаю, що для всіх, хто бачив це чудо, побачене назавжди залишиться у їхніх серцях.

Коли ми повернулися до своїх домівок, ми довго захоплено ділилися враженнями від своєї поїздки з рідними, близькими, знайомими та співробітниками. Багато мешканців нашого міста Золочева згодом поїхали на зустріч з подружжям Рожелюків до Новояворівська і до Львова ... Сьогодні багато людей може сказати, що, крім особистого фізичного оздоровлення, вони отримали оздоровлення духовне, а найголовніше -- підтвердження великої Любові, Любові Небесної! Це не якийсь абстрактний вислів, ні, ми особисто відчували ту матеріальну, практичну любов, яка вкотре нас оздоровляє, приголублює, дозволяє доторкнутись до Себе.

Ще одне оздоровлення

Пані В.Л. також безмежно дякує Божому Милосердю і безконечній доброті Матері Божої за ласку оздоровлення. «Коли я їхала на зустріч до Івано-Франківська,» -- розповідає п.В., -- «я мала на плечі пухлинку розміром приблизно п'ять см. в діам., яка не давала мені спокою. Пухлина швидко збільшувалася і кілька днів перед поїздкою у мене підвищилася температура. А страх від загрози цього захворювання пригнічував мене ... Якою ж була радість моя від того, що після повернення з Франківська додому, я відчула полегшу в моїй недузї, а гуля з кожним днем зменшувалася. Зараз я відчуваю добре!»

Складаю найсердечніші подяки Пречистій Діві Марії за ласку оздоровлення! Дякую уклінно і подружжю Рожелюків, за те що є такими добрими цілителями в лічниці Пресвятої Богородиці. Ми всі подивлялися їх спокою, лагідності, їх невтомній енергії, їх жертвенній любові до всіх, хто йшов на зустріч з Матінкою Божою. Хочемо побажати цим людям, які так ревно поширюють набоженство до Пречистої Диви Марії, до Її об'явлень в горах Гарабандалу, міцного здоров'я, щедрих Божих ласк, невтомності у своєму духовному покликанні. Щиро вдячні і тим людям, зокрема п. Богдану Шиптуру, за те, що запросив п. Рожелюків до нас в Україну.

пані Леся Звір і п. В.Л.
місто Золочів, Львівської області, Україна
листопад, 2002 р.

